

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Sacramentis, Mille Sexcenti Errores, Vaniloqvia, Et Cavillationes

Miletus, Vitus

Mogvntiae, 1593

VD16 M 5205

De Excellentia & permanentia Eucharistiae extrà vsum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30094

tius videre debet Kemnitius, nec Missas, nec Missarum preces, noui aliquid continere vel absurdi.

567. Christum disertis verbis testari, Corpus suum manducari in remissionem peccatorum. Disertis (aiunt) Christum id testari verbis, cum similia nullibi legantur verba, tradidit quidem, non manducari ait in remissionem, que quidem traditio in Cruce facta est, non in Coena. Nec vsquam scriptum est, *Accipite, edite, hoc corpus in remissionem peccatorum vestrorum, sicut scriptum est, penitentiam agite, et baptizetur vnusquisq; in remissionem peccatorum.*

Math. 26

Marc. 14

Act. 2

568. Si uis met ex Missis Pontificios conuinci, quod Eucharistia sumatur in remissionem peccatorum, in his siquidem omnibus precantur, ut sumptio corporis & sanguinis Domini fiat accipientibus in remissionem peccatorum, & vitam æternam, &c. An ergo non lacesitus pugnat, & insequit Pontificios Kemnitius enim idem docent quod ipse, cur non idem docere, nec vllam perturbatis conscientis consolationem relinquere, calumniatur aut cauillatur potius? An docent, quod non docent? Suo ergo modo, & Eucharistia & reliqua Sacramenta, quemadmodum & Charitas, & Eleemosyna, & eiusmodi media alia peccata remittunt, si nempe penitentiam egeris. Si enim non egeris, nec Eucharistia peccata remittet, nec Eleemosyna, vel cætera remissionis media, &c. Eucharistia igitur peccata dimittit venialia, & gratiam confert ad euitanda maiora. Sic Concil. Trident.

Luc. 13

Act. 8

De Excellentia & permanentia Eucharistiae extra usum.

569. Eucharistiam, non esse Sacramentum, cæteris dignius & excellentius, quod idem in Sacramentis Christi percipiatur omnibus. *Luth. An aliud Calvinista?*

Ex Kemn. in 2. part. Exam. d pag. 83.

Et si enim idem in omnibus spiritualiter, in nullo tamen est vel percipitur, nisi in hoc realiter & corporaliter.

570. Sacramentum hoc esse Organum, institutum ad distributionem, oblationem, & applicationem beneficiorum Christi. Hæc secum pugnant, si enim est distributio, quomodo est oblatio? an idem sunt, distribuere & oblatio?

571.

Millesexcenti Errores,

571. Pontificios docere, Eucharistiam esse extra usum, ad quem diuinitus est instituta. Minimè, sed diuersum esse ab usu suo docent; neq; enim idem sunt, res & usus rei.

572. Patres Conc. Triden. magis fuisse sollicitos de stabilendis futilibus Scholasticorum traditionibus, quàm de vtilibus Eucharistię explanationib⁹, cuiusmodi sunt, distributio, obsignatio & applicatio eius, &c. Mirum, Concilia Oecumenica, ex toto orbe, propter puritatem religionis & vtilitatem populi Christiani, coacta, futilitates stabilire, vtilitates damnare? At sanè nisi futilia essent omnium hæreticorum dogmata, nulla cogerentur velea damnarent Concilia.

573. Vnicam certissimam, & firmissimam esse regulam, Sacramenta extra usum, non habere rationem Sacramenti.

Kemnit. Certissimam vocat & firmissimam regulam, nulla prorsus scriptura firmatam, nullo Concilio definitam, à nullis Patribus traditam, à nullis Theologis assertam, ab omnibus semper & vbiq; damnatam. An panis non est diuersus ab usu & esu panis?

574. Concilium Tridentinum non potuisse stabilire dogma illud de permanentia Sacramenti extra usum, nisi prius damnaret illud vnicum, certissimum & firmissimum axioma, Nullum Sacramentum habere rationem Sacramenti extra usum. Quæ ineptiæ? quomodo enim partem assereret vnam, nisi damnaret contrariam? Et axioma quidem illud ex qua scriptura? ex qua Schola?

575. Eucharistiam non esse rem permanentem, sed actionem transeuntem. An ergo panis, qui est corpus, res non est permanentis?

576. Corpus Christi non esse extra usum & esum. An ergo verba dant Ministri Lutherani, quando accepto in manus pane, ante usum eius inquirunt: *Accipite, edite, Hoc est corpus?* dicere si quidem deberent, *Accipite et manducate, hoc nondum est corpus, sed fiet corpus in usu et ore vestro, quod si edere nolueritis, nec est, nec erit corpus.* Ut interim taceam eos, nec extra, nec intra usum & actio.

actionem corpus consecrare vel ministrare, qui legitimè ad ministerium non sunt vocati, cuiusmodi non est dubium, eos esse omnes, qui ab Ecclesia Catholica, & legitima omnium Maiorum nostrorum successione & vocatione sunt alieni, & sua vocatione & ordinatione vocati & ordinati.

577. Corpus non esse in hoc Sacramento, nisi quando aëtu manducatur. *Calvinus libr. 4. cap. 14. §. 37. 39.* Cum toto distare Cælo passim doceat. Quod si etiam de Corpore spirituali loquatur, cum illud non nisi per fidem percipiatur, non minùs manducabitur extra vsum, quàm in ipso vfu.

578. Rursum, Corpus Christi non esse nisi in vfu & esu. Cum passim doceant, corpus esse, In, sub, & cum pane: An idem est esse in pane, & esse in ore, seu vfu panis? & quomodo edi potest in pane, nisi prius sit in pane, quàm in ore?

579. Corpus non esse in pane nisi manducetur, quod Christus de eo, prius quàm corpus suum esse diceret, dixerit; *Accipite, edite, hoc est corpus meum; non autem, Hoc est corpus meum, accipite & edite.* Vanatillatio. Neque enim verba ex ordine, sed ponderanda & intelligenda sunt ex sensu & significatione, siue enim antè, siue post dicatur, Accipite, edite, ideo dicitur, vt credatur & sciat corpus esse, quod ad manducandum porrigitur, & in pane manducatur. Quin alibi transposita verba non obscure leguntur, *Hic est enim panis (inquit Christus) qui de cælo descendit, vt si quis ex eo manducauerit, habeat vitam æternam.* Ioan. 6.

580. Corpus non esse tantùm in vfu, sed in tota actione, nempe in his quinque actionibus, acceptione, benedictione, fractione, distributione, & manducatione panis. *Kemnit.* Opinio omnium absurdissima: Nam aut intelligit in omnibus illis actionibus simul sumptis esse corpus, & sic non erit in actione, sed post actionem, omnibus scilicet actionibus illis transactis & absolutis; aut in singulis seorsim acceptis, & sic erit extra vsum & manducationem, nempe in acceptione, benedictione, & fractione, ibiq; moram aliquandiu trahere debet, donec an manducare velis, vel nolis, deliberes. Sed neq; iuxta hanc opinionem

R

expli-

Millesexcenti Errores,

explicari vlllo modo potest, quomodo, vel quando incipiat aut desinat esse in Sacramento corpus.

581. Manifestum esse, Eucharistiam non alium in vsum esse institutam, quàm vt manducetur, neq; enim dixisse aliud Christum, quàm *Accipite & edite, &c.* Sed ad Esum & manducationem finaliter esse institutam negat nemo, Esum tamen causam esse formalem præsentia corporis, nemo Catholicus vnquã asseruit. Esto ergo, causa finalis sit esus, non tamen est formalis, quemadmodum nec panis materialis alium in vsum conficitur quàm ad esum, non ideo tamen panis esse desinit, si vel ilico, vel omnino non manducetur.

582. Eucharistiam non minùs in actione consistere, quàm Baptismum. At Christus non dixit Aquam esse Baptismum, sicut dixit, panem esse corpus.

583. Eucharistiam magis consistere in actione quàm Baptismum, eò quòd quinq; actiones in ea concurrant, vt supr. Atqui de nulla actione, sed de pane solo, circa quem actiones illæ versantur, Christus dixit, suum esse corpus, cui⁹ vsus tũ demùm sequitur, quando per verbũ Christi corpus esse dicitur & efficitur.

584. Non minus stultum esse, si dicatur, *Accipite, manducate*, si nemo adsit qui manducet, quàm si dicatur, *Ego baptizo te*, si adsit nemo, qui baptizetur. Nugæ. Quis enim audiuit vnquam Sacerdotem porrigentem Eucharistiam ac dicentem, *Accipite, manducate, &c.* nisi adessent, quibus manducandam porrigeret? Deinde diuersa longè ratio est ablutionis & manducationis, neq; enim abluì potest homo, nisi præsens sit homo; manducare vero panem, qui est corpus Domini, quis cogitur? Quin vice versa, sicut abluì non potest homo, nisi priusquàm abluatur, verè præsens sit homo, ita manducari non potest corpus, nisi priusquàm manducetur in pane, verè præsens sit in pane.

585. Ridiculum esse, quod Sacerdos, cum Missam celebrat, & Eucharistiam consecrat, dicat, *Accipite, manducate*, hoc est corpus meum, cum tamen nemo adsit qui manducet, vel manducare cupiat, nisi fortè statua & simulachra hominum & altarium?

rium? An ergo non adest ipse manducans Sacerdos? Quod si qui alij non sint, qui manducare velint, his ipsis verbis ut veniant & manducant inuitantur, & negligentia arguuntur, iuxta illud, *Homo quidam fecit Cœnam magnam, vocauit seruos suos, dicens, Luc. 14. venite ad nuptias, quia parata sunt omnia, ipsi autem coeperunt se singuli excusare, &c.* Quamuis ex persona Christi verba illa pronunciantur.

586. Veteres censuisse, non esse perfectam Missam, nisi adessent, qui cum Sacerdote communicarent. Nec dissentire Durandum, Gabr. Cassandrum, &c. Infr. de Miss. priuat. Ex hoc autem, si cæci non essent videre deberent, Missam rem non esse nouam, nec à veteribus institutam vel improbatam, nec Eucharistiam extra Missam vnquam consecrari solitam.

De Afferuatione Eucharistiæ.

Tam vana, tamq̄ pugnancia sunt omnia, quæ de Afferuatione Sacramenti huius coaceruat hoc loco Kemnitius, ut vanum sit, prope- Ex Kemn. in 2^a pari. Examin. d pag. 103.
modum ea referre: acerbè perstringit Pontificios, promittens se ex antiquitate, luce meridiana clarius, demonstraturum, Eucharistiam apud veteres non fuisse afferuatam, cum ea omnia, quæ ex ipsis veteribus allegat, prorsus probent oppositum.

587. Cœnam Dominicam ab aliquot iam annis in regno Pontificio fuisse transformatam in actiones planè diuersas ab eo usu, ad quem diuinitus fuit instituta. *Kem. pag. 84.* A quot annis obsecro? Neq; enim allum à Maioribus, totaq; Ecclesia usum accepimus, quàm à Pontificiis, ab ipsis veteribus traditum, retineri videmus.

587. Cœnam Dominicam, in alias, à vero usu eius, actiones fuisse transformatam. In quas? in Afferuationem, aiunt, ostentationem, circumgestionem, &c. At quis Cœnâ apud Pontificios vnquam vidit reclusam? afferuatâ? circumgestatam? panem, qui corpus est, ne quam iniuriâ patiatur, suumq; honorem & usum assequatur, afferuant, nullâ Cœnam.

R 2

588. Cœ-